

nu havde udrettet sit Ærende, rejste han sig med det samme, bukkede og gik hurtigt bort.

Jytte var bleven tankefuld. Hendes agtpaagivende Blik havde lagt Mærke til det aabenlyse Behag, hvormed Fru Vilhelmine under hele Samtalen havde betragtet den smukke unge Præst. Stykke for Stykke havde hun taget hans Person op til en nærgaaende Vurdering. Af Forlegenhed havde Jytte tilsidst ikke vidst, hvor hun skulde gøre af sine Øjne.

„Tænk, at Enslev kommer hertil!“ sagde Fru Bertha. „Jeg kan næsten ikke forstaa det; men det maa jo være rigtigt, naar han siger det. Hvad var det forresten, han hed, jeres ny Præst?“

„Gaardbo.“

„Ja — det er rigtigt. Jeg husker, jeg har set Navnet et Par Gange i Referater af politiske Møder. Er han ikke temmelig yderliggaaende?“

„Han er vist nærmest Socialist. Det er ogsaa mest de Fattige her paa Egnen, der hører ham. Han skal forresten præke ganske kønt. Men vi omgaaes ikke. Han har et Par Gange været inde paa Kontoret hos John, men rigtig Visit har han aldrig gjort. Han er lidt sær, — som man ogsaa nok kan se paa ham. Han har overhovedet ikke gjort Visit hos en eneste Familie og tager ikke ud i Selskaber. Han er heller ikke gift.“

„Er han allerede Enkemand?“

„Nej, han er saamænd Ungkarl endnu. Han var nok forlovet med en Kusine, som døde to Maaneder før Brylluppet. Forresten skal Pastor Gaardbo være en Nevø af Enslev.“

„Af Enslev?“ sagde Fru Bertha. „Det kan vist ikke være rigtigt. Det har Enslev aldrig talt om. Pastor Gaardbo nævnede jo heller ikke noget.“

„Jeg veed kun, hvad der er bleven sagt. Hans Far skal have været Degn paa Landet et Sted ved Kolding, tror jeg. Du kunde vist ogsaa nok høre paa hans Udtale, at han er fra Jylland. Og han ligner jo ogsaa nok saa meget en Skolelærer som en Præst. Han skulde klæde sig lidt ordenlig.“

Jyttes Tanker gik stadig paa Lur omkring Fru Vilhelmine. Der var en Tid, da hun havde ventet sig en Del af denne „Sviger-